

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
Session de 1932-1933		N° 64	
		SÉANCE du 22 février 1933	VERGADERING van 22 Februari 1933
		Zittingsjaar 1932-1933	

PROPOSITION DE LOI

tendant à généraliser l'indemnisation des chômeurs
par le Fonds National de Crise.

DEVELOPPEMENTS

MADAME, MESSIEURS,

A de multiples reprises on a, dans la presse, à la Chambre des Représentants et dans d'autres assemblées délibérantes, critiqué l'illogisme qu'il y aurait dans le fait des pouvoirs publics qui soutiennent les chômeurs de manière différente, suivant qu'ils sont ou ne sont pas affiliés à une caisse d'assurance contre le chômage involontaire.

Le système actuel qui s'inspire de l'idée d'encourager par des subventions publiques l'esprit de prévoyance a produit des résultats remarquables puisque à la date du 3 décembre 1932 le nombre des affiliés aux caisses d'assurance contre le chômage involontaire était de 885,845.

Il n'a cependant pas abouti, malgré l'importance de ces encouragements, à ce que tous les travailleurs soient assurés.

Il en est résulté que, tandis que la grande masse des chômeurs manuels est secourue par le canal du Fonds National de crise, un certain nombre d'autres relèvent des commissions d'assistance publique qui ne leur allouent, dans la plupart des cas, que des secours précaires et insuffisants.

Or, on n'a pas été sans remarquer que, étant donnée la durée extrêmement longue de la crise, la plupart des caisses d'assurance contre le chômage ont elles-mêmes dû être prises en charge par le Fonds national de crise, en sorte que les indemnités allouées aux chômeurs assurés, de même que les secours distribués aux chômeurs non assurés, sont en presque totalité supportés par les pouvoirs publics.

Certes, en temps normal, il s'explique que l'Etat, les provinces et les communes encouragent par des subventions exclusivement les travailleurs qui s'astreignent à un effort de prévoyance et d'assurance. Mais, en se prolongeant, la crise a modifié au fond les conditions du problème et il

WETSVOORSTEL

tot algemeenmaking van de schadeloosstelling
der werklozen door het Nationaal Crisisfonds.

OELICHTING

MEVROUW, MIJNE HEEREN,

Herhaaldelijk werd in de pers, in de Kamer der Volksvertegenwoordigers en in andere beraadslagende vergaderingen gewezen op het gebrek aan logica bij de openbare besturen die op verschillende wijze de werklozen ondersteunen, naar gelang dezen al dan niet aangesloten zijn bij een verzekeringskas tegen onvrijwillige werkloosheid.

De huidige regeling welke uitgaat van het denkbeeld door middel van overheidssteun den geest van vooruitzicht aan te moedigen, heeft merkwaardige uitslagen opgeleverd vermits, op 3 December 1932, het aantal arbeiders aangesloten bij de verzekeringskassen tegen onvrijwillige werkloosheid 885,845 bedroeg.

Ondanks deze aanzienlijke steunverleening, werd toch niet bereikt dat al de arbeiders verzekerd waren.

Het gevolg hiervan is geweest dat, terwijl de groote massa der werkloze arbeiders steun ontvangt vanwege het Nationaal Crisisfonds, een zeker aantal anderen aangewezen zijn op de Commissiën van Openbaren Onderstand welke hun veelal slechts onzekeren en ontoereikenden steun verleen.

Welnu, wegens den buitengewoon langen duur der crisis, zijn bijna al de verzekeringskassen tegen werkloosheid moeten overgenomen worden door het Nationaal Crisisfonds, zoodat de steun welke uitgekeerd wordt aan de verzekerde werklozen, even als de hulpgelden voor de niet-verzekerde werklozen, bijna gansch uit de kassen der openbare besturen komen.

Zeker, in gewone tijden is het aan te nemen dat de Staat, de provinciën en de gemeenten steun verleen en uitsluitend aan deze arbeiders die blijf geven van vooruitzicht en zich laten verzekeren. Wegens den langen duur der crisis echter, heeft het vraagstuk een gansch ander uitzicht

importe, si l'on veut éviter que se développent de plus en plus les ferments de malaise au sein de la classe ouvrière, que tous les chômeurs soient mis sur le même pied.

C'est à quoi tend la présente proposition de loi.

Comment ?

En généralisant le système appliqué par les commissions d'assistance publique dans certaines localités du pays et qui consiste à faire une obligation aux chômeurs secourus de s'affilier à une caisse d'assurance contre le chômage et à payer en leur lieu et place la cotisation en sus des secours attribués.

Pareil système, s'il était imposé à toutes les commissions d'assistance aurait pour effet de généraliser l'indemnisation des chômeurs par le Fonds national de crise et d'éliminer l'une des causes qui suscitent le plus d'aigreur et d'irritation parmi les sans-travail.

En vue d'encourager les travailleurs à se prémunir contre le chômage, M. le Ministre de l'Industrie et du Travail a déjà réduit le stage à effectuer, avant d'avoir droit aux indemnités, à trois mois. Si la durée du stage était ramenée aujourd'hui à la même période, on peut dire qu'avant l'été prochain la pénible dualité existant entre les chômeurs au point de vue de leur soutien aurait vécu. Il y aurait évidemment lieu de mettre les commissions d'assistance publique en état de satisfaire aux charges qui leur incomberaient de ce chef. Une proposition de loi visant à leur assurer les ressources nécessaires accompagne ce projet.

Resterait alors à envisager le cas des ouvriers qui sont encore au travail et qui ont négligé jusqu'ici de s'affilier à une caisse de chômage. Leur nombre est restreint. Si l'on se rapporte au discours prononcé par M. le Ministre Heyman, l'an dernier, en dehors des salariés couverts par la stabilité d'emploi, il ne doit pas y avoir maintenant beaucoup plus de 20,000 ouvriers et employés non assurés contre le chômage.

Pour eux, l'obligation de s'affilier endéans les trois mois suivant celui au cours duquel la loi entrerait en vigueur, les mettrait en mesure de bénéficier des mêmes avantages que leurs camarades actuellement chômeurs. Il y aurait lieu aussi de raccourcir le stage qui leur serait imposé.

Ainsi, tous les travailleurs, sujets aux risques de chômage, seraient à bref délai prémunis et assurés sans que l'on préjuge des modalités du système général d'assurance contre le chômage involontaire qui sera institué lorsque la période chaotique que nous traversons aura pris fin.

C'est ce qui nous permet d'espérer de la Chambre un vote rapide et favorable aux mesures qui précèdent.

gekregen en moeten, indien men voorkomen wil dat de onrust hoe langer hoe meer onder de arbeiders veld wint, al de werklozen op gelijken voet gesteld worden.

Zulks is het doel van dit wetsvoorstel.

Hoe kan men daartoe geraken ?

Door uitbreiding van de regeling welke door de Commissiën van Openbaren Onderstand toegepast wordt in sommige gemeenten van het land en welke hierop neerkomt de ondersteunde werklozen te verplichten aan te sluiten bij een verzekeringskas tegen werkloosheid en voor hen in hun plaats de bijdrage te betalen zonder daarom aan de uitgekeerde hulp gelden te raken.

Indien zulke regeling aan al de Commissiën van Openbaren Onderstand voorgeschreven werd, zouden al de werklozen aangewezen zijn op het Nationaal Crisisfonds en zou meteen een van de oorzaken weggenomen worden, welke onder de werklozen het meest verbittering en ontstemming verwekt.

Ten einde de arbeiders aan te sporen om zich tegen de werkloosheid te verzekeren, heeft de Minister van Nijverheid en Arbeid reeds den stagetijd welke voorgeschreven is om aanspraak te kunnen maken op steun, tot drie maanden verminderd. Indien de duur thans teruggebracht werd tot denzelfden tijd, dan zou men mogen zeggen dat nog vóór den volgenden Zomer de pijnlijke tegenstelling in zake steunverleening onder de werklozen niet meer bestaat. De Commissiën voor Openbaren Onderstand zouden, natuurlijk, in staat moeten gesteld worden om het hoofd te bieden aan de lasten welke aldus op hun schouders zouden gelegd worden. Een regeling welke voor doel heeft hun de noodige middelen te verschaffen is aan dit voorstel toegevoegd.

Er zou dan nog alleen het geval moeten geregeld worden van de arbeiders die nog werk hebben en die tot dusver verzuimd hebben bij een verzekeringskas tegen werkloosheid aan te sluiten. Hun aantal is niet groot. Volgens een rede door den heer Minister Heyman het vorig jaar gehouden, moeten er thans, buiten de gesalarieerden die een vaste betrekking hebben, niet veel meer dan 20,000 arbeiders en bedienden zijn, die niet tegen werkloosheid verzekerd zijn.

Dezen zouden verplicht worden zich aan te sluiten, binnen drie maanden na het in werking treden der wet, zoodat zij van dezelfde voordeelen zouden kunnen genieten als hun kameraden die thans werkloos zijn. Ook voor hen zou de stagetijd moeten ingekort worden.

Aldus zouden al de arbeiders welke gevaar loopen van werkloos te vallen, in korten tijd veilig gesteld en verzekerd zijn, zonder dat inbreuk gemaakt wordt op de modaliteiten van het algemeen verzekeringsstelsel tegen onvrijwillige werkloosheid, hetwelk zal ingevoerd worden wanneer de ongeordende periode van thans een einde zal genomen hebben.

Dit alles wettigt ons vertrouwen dat de Kamer, zonder verwijl, zich met de hierboven voorgestelde maatregelen zal vereenigen.

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE PREMIER.

Les commissions d'assistance publique sont tenues de veiller à ce que les chômeurs qui relèvent de leur juridiction soient assurés à une caisse d'assurance contre le chômage involontaire, dans le délai d'un mois à partir de la mise en vigueur de la présente loi.

ART. 2.

Les chômeurs désignent la caisse de chômage qui a leurs préférences à la commission d'assistance publique.

ART. 3.

A défaut d'avoir notifié ce choix endéans les trois semaines suivant la mise en vigueur de la loi, ils sont affiliés d'office à la caisse de chômage officielle établie au siège du Fonds communal ou intercommunal de chômage auquel ils sont rattachés.

ART. 4.

Les commissions d'assistance publique allouent aux chômeurs qui sont secourus par elles, en sus des allocations ordinaires, le montant de la cotisation réclamée par la caisse de chômage à laquelle ils sont affiliés.

ART. 5.

Après trois mois d'affiliation à une caisse de chômage, les chômeurs secourus pendant cette période par les comités d'assistance publique, reçoivent les allocations du Fonds national de crise et payent directement à leurs caisses de chômage respectives la cotisation qui leur est due.

ART. 6.

La durée du stage pour être admis à jouir des indemnités du Fonds national de crise est réduite à six mois pour tous les ouvriers et employés, n'ayant pas cessé de travailler, qui s'affilieront à une caisse d'assurance contre le chômage involontaire avant le 31 mai 1933.

ART. 7.

Passé la date du 31 mai 1933, les ouvriers et employés privés de travail qui auront négligé de s'affilier à une

WETSVOORSTEL

EERSTE ARTIKEL.

De Commissiën voor Openbaren Onderstand hebben er voor te zorgen dat de onder haar behorende werklozen aangesloten zijn bij een verzekeringskas tegen onvrijwillige werkloosheid, dit binnen het tijdperk van een maand te rekenen van de in werkingtreding dezer wet.

ART. 2.

De werklozen kiezen zelf hunne werklozenkas en geven daarvan kennis aan de Commissie voor Openbaren Onderstand.

ART. 3.

Indien zij hebben nagelaten, binnen drie weken volgende op de inwerktreding van de wet, die keus te hebben doen kennen, worden zij ambtshalve aangesloten bij de officieele werklozenkas opgericht ter zetelplaats van het Gemeentelijk of intercommunaal werklozenfonds waaronder zij behooren.

ART. 4.

De Commissiën voor Openbaren Onderstand verleen en aan de door haar ondersteunde werklozen, een buitengewone tegemoetkoming ten beloope van de bijdrage die van hen wordt gevorderd door de werklozenkas waarbij zij aangesloten zijn.

ART. 5.

Na drie maanden bij eene werklozenkas te zijn aangesloten, ontvangen de gedurende dit tijdperk door de Commissiën voor Openbaren Onderstand ondersteunde werklozen de toelagen van het Nationaal Crisisfonds en betalen rechtstreeks aan hunne respectievelijke werklozenkassen de haar verschuldigde bijdrage.

ART. 6.

De stagetijd vereischt om de toelagen van het Nationaal Crisisfonds te kunnen genieten wordt tot zes maanden verminderd voor al de werklieden en bedienden die niet hebben opgehouden te werken en die zich, vóór 31 Mei 1933, bij eene verzekeringskas tegen onvrijwillige werkloosheid zullen aansluiten.

ART. 7.

Na den datum van 31 Mei 1933, zullen de werkloos geworden werklieden en bedienden die mochten nagelaten

caisse de chômage relèveront des commissions d'assistance publique.

Celles-ci les affilieront à la caisse de chômage qu'ils auront désignée et payeront la cotisation à cette caisse en leur lieu et place.

ART. 8.

Les ouvriers et employés se trouvant dans le cas repris à l'article 7, ne pourront bénéficier des indemnités du Fonds national de crise qu'après six mois d'affiliation à une caisse de chômage.

ART. 9.

Les dispositions qui précèdent seront portées à la connaissance des intéressés par l'intermédiaire des administrations publiques au moyen de circulaires. Les intéressés en accuseront par écrit réception aux porteurs.

ART. 10.

La loi entrera en vigueur le 1^{er} du mois qui suivra la date de sa promulgation.

hebben zich bij eene werklozenkas aan te sluiten, behoren onder de Commissiën voor Openbaren Onderstand.

Deze Commissiën zullen hen bij de door hen gekozen werklozenkas aansluiten en aan deze kas, voor hen en in hunne plaats, de bijdrage betalen.

ART. 8.

De werklieden en bedienden die zich in het bij artikel 7 voorziene geval bevinden, kunnen slechts, na zes maanden aansluiting bij eene werklozenkas, de vergoedingen van het Nationaal Crisisfonds genieten.

ART. 9.

Bovenstaande bepalingen zullen, door middel van omzendbrieven, ter kennis van de belanghebbenden worden gebracht door toedoen van de openbare besturen. De belanghebbenden zullen daarvan aan de ronddragers schriftelijk ontvangst melden.

ART. 10.

De wet treedt in werking den 1^o der maand volgende op hare afkondiging.

Isi DELVIGNE.
F. FISCHER,
J. VANDEVELDE,
A. DUCHESNE,
A. DELATTRE,
M. Buset.